

ΣΑΝ ΠΕΤΡΙΝΑ ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ ΣΤΗ ΜΠΑΣΙΑ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Μια ταινία του Ολιβιέ Ζισουά

ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΜΝΗΜΕΣ
ΤΗΣ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ

**Από την Πέμπτη 18 Απριλίου
στους κινηματογράφους**

Μια ταινία της οποίας η ευγλωττία δεν συγκρίνεται
παρά μόνο με την απλότητα. Η ευστοχία της φόρμας
που επιλέχτηκε προκαλεί θαυμασμό. **Télérama**

Λιτή και απαστράπτουσα. **Le courrier**

Ένα δοκίμιο τεκμηρίωσης τόσο ερημικό
όσο και συναρπαστικό. **La Tribune de Genève**

Σύνοψη

Από το 1947 ως και το 1951, περισσότεροι από 80.000 άνδρες, γυναίκες και παιδιά ελληνικής καταγωγής εκτοπίστηκαν στη Μακρόνησο, σε στρατόπεδα αναμόρφωσης που δημιουργήθηκαν για να «καταπολεμήσουν την επέκταση του Κομμουνισμού». Ανάμεσα στους εξόριστους αυτούς βρίσκονταν πολλοί συγγραφείς και ποιητές, όπως ο Γιάννης Ρίτσος και ο Τάσος Λειβαδίτης. Παρά τις στερήσεις και τα βασανιστήρια, κατάφεραν να γράψουν ποιήματα στα οποία περιγράφουν τον αγώνα για επιβίωση μέσα σε αυτό το σύμπαν εγκλεισμού. Τα κείμενα αυτά, εκ των οποίων κάποια θάφτηκαν στα στρατόπεδα, βρέθηκαν αργότερα.

Η ταινία αναμινγνύει τα ποιητικά αυτά γραπτά με τις ομιλίες «αναμορφωτικής» προπαγάνδας που μεταδίδονταν ακατάπαυστα από τα μεγάφωνα των στρατοπέδων. Αργά πλάνα τράβελινγκ μας οδηγούν σε ένα υπνωτικό ταξίδι μέσα στα ερείπια των στρατιωτικών εγκαταστάσεων, ενώ προσκρούουν σε φωτογραφικά αρχεία. Ένα κινηματογραφικό δοκίμιο που ζωντανεύει τη μνήμη ξεχασμένων ερειπίων και μιας μάχης που χάθηκε.

Σημείωμα του σκηνοθέτη

Οι ποιητές συνήθως γράφουν για να υμνήσουν τη φύση, να εκφράσουν ερωτικά αισθήματα ή ακόμα την οδύνη της ύπαρξης. Σπάνιοι είναι εκείνοι που δημιούργησαν ποιητικό έργο πίσω από συρματοπλέγματα, κάτω από βασανιστήρια. Οι ποιητές της Μακρονήσου έκαναν να αναδυθεί από τα κείμενά τους μια φωνή αντίστασης, ένας πίδακας ζωτικής δύναμης. Τα ποιητικά χρονικά της ζωής των πολιτικών εξόριστων πάνω στο νησί αφηγούνται τον τρόπο και την επιβίωση μέσα σε αυτό το βάρβαρο εργαστήριο που στόχο είχε τον «πνευματικό επαναπρογραμματισμό» των αντιστεκόμενων κομμουνιστών.

Όταν, κατά λογοτεχνική τύχη, διάβασα τα ποιήματα αυτά, «είδα» εικόνες ενός φρικτού παρελθόντος, τις οποίες θέλησα να φέρω αντιμέτωπες με εικόνες του παρόντος: αυτές των ερειπίων των στρατοπέδων της Μακρονήσου. Θέλησα να ψάξω στους σωρούς από πέτρα και σκυρόδεμα για αποτυπώματα των όσων συνέβησαν, να τα αντιπαράθεσω στα ουρλιαχτά των μεγαφώνων που μετέδιδαν εθνικιστικά συνθήματα, να τα τοποθετήσω δίπλα στις φωτογραφίες των εξόριστων. Μια ταινία μνήμης που μάχεται ενάντια στη λήθη, σήμερα που αποτρόπαιες εθνικιστικές εξάρσεις αναδύονται ξανά στην Ελλάδα...

Η ταινία καταδύεται στο σωφρονιστικό σύμπαν της Μακρονήσου με όχημα τα ποιητικά γραπτά που αποτυπώνουν το πνεύμα των «αμετανόητων», των εξόριστων εκείνων που αντιστάθηκαν στην αναμόρφωση. Οι αναμορφωτές φρόντιζαν να τους κρατούν σε απόσταση από τους εξόριστους που είχαν υπογράψει τη δήλωση μετανοίας και δεχτεί να ακολουθήσουν τις «θεραπευτικές δραστηριότητες» που διοργάνωνε το «Εθνικό Σανατόριο της Μακρονήσου». Τους περιόριζαν σε περιφραγμένα με συρματοπλέγμα σημεία εκτός των κυρίως στρατοπέδων, γνωστά ως «Απομόνωση» ή «Σύρμα». Οι αμετανόητοι υποβάλλονταν τόσο σε σωματικά όσο και ψυχικά βασανιστήρια που στόχο είχαν να «σπάσουν» τις αντιστάσεις τους. Η απειλή της απομόνωσης αποτελούσε κεντρικό στοιχείο του ψυχολογικού πολέμου που ασκούσε το στρατιωτικό καθεστώς στο νησί για να πείσει τους εκτοπισμένους – ιδίως τους νεοφερμένους – να υποβληθούν στη λεγόμενη αναμόρφωση. Όλοι ήξεραν τι συνέβαινε και οι περισσότεροι υπέγραψαν δηλώσεις υπό τον φόβο του εγκλεισμού.

Ο σκελετός της ταινίας στηρίζεται στα ποιήματα και τα ημερολόγια εξορίας που γράφτηκαν στη Μακρόνησο από κάποιους από τους εκτοπισμένους ποιητές: τον Γιάννη Ρίτσο, τον Τάσο Λειβαδίτη και τον Μενέλαο Λουντέμη. Τα ποιήματα αυτά αποτελούν ένα χρονικό, κάποιες φορές καθημερινό αλλά κυρίως ελλειπτικό, της ζωής των πολιτικών κρατούμενων στο νησί. Αφηγούνται τον τρόπο και την επιβίωση. Λειτουργούν ως καταλύτης της φαντασίας, καθιστούν «ορατό» τον πανταχού παρόντα φόβο, την ατέρμονη αναμονή, την αδυσώπητη δίψα. Αφήνουν να φανταστούμε το εξοπτικό μαρτύριο του αδιάκοπου κουβαλήματος της πέτρας και ανακαλούν τις μνήμες των συντρόφων που οδηγήθηκαν σε εικονικές εκτελέσεις, σκηνοθετημένες ώστε να διατηρούν μια κατάσταση μόνιμου τρόμου. Μιλούν για τις νύχτες που αντηχούσαν οι κραυγές εκείνων που τρελάθηκαν από τα βασανιστήρια, εξιστορούν τα ουρλιαχτά των μεγαφώνων που μετέδιδαν εθνικιστικά συνθήματα και απαριθμούσαν τα ονόματα των κρατούμενων που εξαναγκάζονται με τη βία να υπογράψουν τις δηλώσεις αποκήρυξης του κομμουνισμού.

Ο Γιάννης Ρίτσος δεν είχε την πρόθεση να υφάνει με τα ποιήματα αυτά ένα γραπτό παράπονο ή έναν καθημερινό θρήνο, αλλά αντίθετα να κάνει να αναδυθεί μέσα από αυτά (που τα διάβαζε και στους συντρόφους του) μια φωνή αντίστασης, μια έκρηξη δύναμης. Άλλα ποιήματα, όπως αυτά του Μενέλαου Λουντέμη, αφήνουν να διαφανούν οι ρωγμές των σωμάτων που κάμπουν την πιο ακλόνητη θέληση, τα τραύματα που συντρίβουν την πιο στιβαρή αποφασιστικότητα... Τα ποιητικά αυτά κείμενα που γράφτηκαν πίσω από τα συρματοπλέγματα της απομόνωσης παραβάλλονται με τις εικόνες ερειπίων που «επιβιώνουν» στο νησί. Κινηματογραφημένες συμμετρικά σε πλάνα τράβελινγκ και πανοραμικά 360°, αυτές οι εικόνες ερειπίων ξετυλίζουν ένα χώρο που υπνωτίζει και επιχειρεί να θέσει σε λειτουργία τη φαντασία, μεταξύ παρουσίας και απουσίας, μνήμης και λήθης. Η κινηματογραφική προσοχή που δίνεται στις πέτρες επιδιώκει να ζωντανέψει τις μνήμες που «χτίστηκαν» μέσα τους. Η απεύθυνση στη μνήμη που επιχειρεί αυτή η ταινία δεν είναι μια υπενθύμιση από «έξω» (όπως αυτή που θα έκανε μια ταινία αρχαιακού υλικού με σχολιασμό που ορίζει το ιστορικό πλαίσιο), αλλά ένα κάλεσμα από «μέσα»:

η σύζευξη ανάμεσα στην ακρόαση της ποίησης και τη σχεδόν «παράλογη» κινηματογραφική προσοχή που δίνεται στα πέτρινα ερείπια επιδιώκει να ξυπνήσει τα αποτυπώματα της Ιστορίας που «εμπεριέχονται» στις πέτρες.

Αυτό το πεδίο εικόνας και λογοτεχνίας αποτελεί τον πυρήνα αυτού του κινηματογραφικού δοκίμιου. Παράλληλα, τα γραπτά της εθνικιστικής βασιλόφρονος προπαγάνδας που εξυμνούσε τις αρετές του «εργαστηρίου της Μακρονήσου» έρχονται να αντιπαράθεθούν στα ποιήματα των «αμετανόητων» εξόριστων. Οι δραστηριότητες «αποχρωματισμού» των «κόκκινων» ταγμάτων στρατιωτών και πολιτών αποτελούσαν αντικείμενο συστηματικής προπαγάνδας από την πλευρά της ελληνικής κυβέρνησης. Μιλούσαν για το νησί ως «Πανεπιστήμιο», «Εθνικό Σανατόριο», «Λίκνο της Αιώνιας Ελλάδος». Πολλοί ήταν οι φωτογράφοι που το επισκέπτονταν για να απαθανάτισουν τις έντεχνα σκηνοθετημένες δραστηριότητες αναμόρφωσης των «ανανηψάντων» στρατιωτών. Ωστόσο, κάποιοι εξόριστοι μπόρεσαν να εισαγάγουν κρυφά στο νησί φωτογραφικές μηχανές και να τραβήξουν «παράνομες» φωτογραφίες που βρήκαμε σε διάφορα αρχεία. Μεταξύ αμετανόητης ποίησης και ακροδεξιάς προπαγάνδας διεξάγεται επί της οθόνης ένα είδος λογοτεχνικού και φωτογραφικού «Ψυχρού Πολέμου» που διαδραματίζεται στην περιορισμένη έκταση της Μακρονήσου.

Τέλος, μια φωνή απευθύνεται στους αμετανόητους στο δεύτερο πρόσωπο του πληθυντικού, ιχνογραφώντας, ανακαλώντας, διερευνώντας την ιστορική μοναδικότητα των στρατοπέδων της Μακρονήσου. Εξήντα και περισσότερα χρόνια μετά από τα γεγονότα αυτά, η φωνή αυτή – τροφοδοτημένη από τις πολυάριθμες μαρτυρίες των επιζώντων της Μακρονήσου – ρωτά για το μοναδικό αυτό γεγονός στην ιστορία του 20ού αιώνα, σκιαγραφεί την επίμονη αντίσταση στα βασανιστήρια, διερωτάται για τη δύναμη της ουτοπίας... Σε αντίστιξη, τα ποιήματα που επιτρέπουν να ακουστεί το «βίωμα του εγκλεισμού» στη Μακρόνησο έρχονται ως απαντήσεις σε αυτό το κείμενο, το οποίο περισσότερο θέτει ερωτήματα παρά πληροφορεί.

Βιογραφικό Ολιβιέ Ζισουά

Ο Ολιβιέ Ζισουά γεννήθηκε το 1969 στη Γενεύη (Ελβετία). Μετά από σπουδές Θεωρητικής Φυσικής και Λογοτεχνίας, εργάστηκε ως βοηθός καθηγητή στο Πανεπιστήμιο της Λωζάνης (Ελβετία).

Στο θέατρο, εργάστηκε ως βοηθός του Ματίας Λάνγκχοφ, σκηνοθέτησε πολλές θεατρικές παραγωγές έργων των Μπέρτολτ Μπρεχτ και Χάινερ Μίλερ, ενώ εργάζεται μέχρι σήμερα ως δραματουργός.

Από το 2000, στρέφεται στον κινηματογράφο. Από το 2006 ως το 2011, διδάσκει κινηματογράφο στο Πανεπιστήμιο Paris-Est Marne la Vallée (Γαλλία). Από το 2010, διδάσκει στην Εθνική Σχολή Κινηματογράφου της Γαλλίας La Femis. Πέρα από τις ταινίες ντοκιμαντέρ που έχει σκηνοθετήσει, έχει εργαστεί ως μοντέρ σε δέκα ταινίες μεγάλου μήκους, κυρίως ντοκιμαντέρ, καθώς επίσης και σε ταινίες μυθοπλασίας και εγκαταστάσεις βίντεο.

Φιλμογραφία

- 2012 Σαν πέτρινα λιοντάρια στη μπασιά της νύχτας
- 2008 Μακριά από τα χωριά
- 2004 Τζούρου (ένα σκοινί γύρω από το λαιμό σου)
- 2002 Μα Ντάμπα Σισόκο, Ένας Παραμυθιάς στην Εξορία

www.olivierzuchuat.net

Βραβείο Οικουμενικής Επιτροπής DOK Leipzig 2012

Σκεπτικό της επιτροπής:

«Η ταινία αναφέρεται στα λεγόμενα στρατόπεδα αναμόρφωσης στη Μακρόνησο, ελληνικό νησί στο Αιγαίο Πέλαγος, όπου κομμουνιστές διανοούμενοι εκτοπίστηκαν κάτω από επαίσχυντες συνθήκες την περίοδο 1947-1951. Ποιητικά κείμενα των εγκλείστων, κρυμμένα τότε στις ρωγμές των ερειπίων, αποκτούν τώρα μια νέα κινηματογραφική ζωή. Με αυτά και μέσα σε αυτά τα κείμενα, οι εξόριστοι διατήρησαν την ανθρώπινη αξιοπρέπειά τους.

Η ταινία αποτελεί μια συγκλονιστική μαρτυρία για το κουράγιο και την πνευματική δύναμη που χρειάζεται για να αντισταθεί κανείς στη δικτατορία της ομοιόμορφης σκέψης: ένα τεκμήριο ευγενούς ποίησης ενάντια στα κραυγαλέα συνθήματα. Κείμενα που απαγγέλλονται συγκινητικά από φωνές του παρελθόντος αλλάζουν τις αντιλήψεις μας για μια χώρα που πολλοί γνωρίζουν μόνο ως τουρίστες.

Ένα κινηματογραφικό δοκίμιο αριστοτεχνικά φτιαγμένο, το Σαν πέτρινα λιοντάρια στη μπασιά της νύχτας παρουσιάζει μια διαμετρική αντίθεση ανάμεσα στα ειδυλικά χρώματα καρτ-ποστάλ στο επίπεδο της εικόνας και στην τεκμηρίωση αβυσσαλέας ανημπόριας, βαθιάς ελπίδας και σθένους ζωής στο επίπεδο του ήχου.

Ίσως ήταν αναγκαίο να περάσουν πάνω από 20 χρόνια από την πτώση του Σιδηρού Παραπετάσματος για να μπορέσουν αυτά τα κείμενα να αποκαλύψουν το βαθιά ανθρώπινο μήνυμά τους, από μια εποχή ιδεολογικής πόλωσης και εργαλειοποίησης. Μας κάνει καλό εδώ στην Ευρώπη να σκεφτούμε την Ελλάδα όπως παρουσιάζεται σε αυτή την ταινία».

Συμμετοχές σε φεστιβάλ

ΓΑΛΛΙΑ

> Ethnologie & Cinéma

16ες Συναντήσεις Εθνογραφικού Κινηματογράφου (Γκρενόμπλ, 27 Νοέ. - 1 Δεκ. 2012)

> Aux écrans du réel

Φεστιβάλ Ταινιών Ντοκιμαντέρ (Λε Μαν, 16 Νοέ. - 2 Δεκ. 2012)

> Escales documentaires

12ο Διεθνές Φεστιβάλ Δημιουργικού Ντοκιμαντέρ (Λα Ροσέλ, 6-11 Δεκ. 2012).

Διεθνές Διαγωνιστικό.

> Cinemed

35ο Διεθνές Φεστιβάλ Μεσογειακού Κινηματογράφου (Μονπελιέ, 25 Οκτ. - 2 Νοέ. 2013). Διεθνές Διαγωνιστικό.

> Périphérie

Συναντήσεις Κινηματογραφικού Ντοκιμαντέρ (Μοντρέιγ, 4-12 Οκτ. 2012)

> Hors format

(Ρεν, 27-30 Σεπ. 2012)

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

> DOK Leipzig

55ο Διεθνές Φεστιβάλ Ταινιών Ντοκιμαντέρ και Animation (Λειψία, 29 Οκτ. - 4 Νοέ. 2012).

Διεθνές Διαγωνιστικό.

Βραβείο της Οικουμενικής Επιτροπής

ΕΛΒΕΤΙΑ

> Visions du réel

18ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου (Νυόν, 20-27 Απρ. 2012). Διεθνές Διαγωνιστικό.

> 48es Journées de Soleure

(Solothurn, 24-31 Ιαν. 2013)

ΜΑΡΟΚΟ

> Διεθνές Φεστιβάλ Μεσογειακού

Κινηματογράφου Τετουάν

(Τετουάν, 23-30 Μαρ. 2013). Διεθνές Διαγωνιστικό.

Ειδικό Βραβείο Επιτροπής

Συντελεστές

Σκηνοθεσία, φωτογραφία, μοντάζ: **Olivier Zuchuat**
Λογοτεχνική έρευνα, Βοηθός σκηνοθέτη: **Ελένη Γιώτη**
Καλλιτεχνική συνεργασία: **Corinne Maury**
Ιστορικός σύμβουλος: **Στρατής Μπουρνάζος**
Ελληνικές φωνές: **Τάσος Ράπτης, Κώστας Βασαρδάνης, Γιάννος Περλέγκας, Μάνος Βακούσης, Περικλής Μουστάκης**
Γαλλική φωνή: **Jean-Claude Dauphin**
Μακενίστας: **Κάρολος Στέρμι**
Βοηθοί μακενίστα: **Θανάσης Καράμπελος, Γιώργος Ρήγας**
Ήχος: **Άρης Αθανασόπουλος**
Μοντάζ ήχου: **Vincent Montrobert, Julien Bourdeau**
Μιξάζ: **Denis Séchaud**
Εταλονάζ: **Ulrich Fischer**
Ψηφιοποίηση φωτογραφικών αρχείων:
Ιφιγένεια Τζιμούλη, Ελένη Γιώτη
Διεύθυνση παραγωγής - Γαλλία: **Sophie Daniel**
Γραφείο παραγωγής - Γαλλία: **Arlette Vaurs, Véronique Foulon, Sophie Guyon**
Γραφείο παραγωγής - Ελλάδα:
Δήμητρα Μπαλαμούτη
Γραφείο παραγωγής - Ελβετία: **Suzanne Meier, Monika Bregger, Stephenie Hernandez**
Παραγωγοί: **Pierre-Alain Meier, Xavier Carniaux**
Συμπαραγωγοί: **Θάνος Λαμπρόπουλος, Olivier Zuchuat**
Παραγωγή: **AMIP, Prince Film**
Συμπαραγωγή: **Radio Télévision Suisse (RTS), Περίπλους, Les Films du Mélangeur**
Με τη συνδρομή: **Pong Film (Merle Kroeger & Philip Schaefer)**
Με την υποστήριξη: **Office fédéral de la culture (DFI), CNC, Conseil Général de Midi-Pyrénées, Fonds Regio Films avec la Loterie Romande, Fonds culturel de Suissimage, Fonds Succès Cinéma, «Brouillon d'un rêve» - SCAM, Ταινιοθήκη της Ελλάδος**
Το σχέδιο αυτής της ταινίας παρουσιάστηκε στο **FIDLab 2010**

Με τα ποιήματα:

Γιάννης Ρίτσος
Πέτρινος Χρόνος: Α.Β.Γ., Χρόνος, Έτοιμοι, Βράδι, Αλέξης
Απαγγελία: **Τάσος Ράπτης**
Γαλλική μετάφραση: **Pascal Neveu**
Γερμανική μετάφραση: **Ina & Asteris Kououlas**
Αγγλική μετάφραση: **Scott King, Martin McKinsey**

Γιάννης Ρίτσος
Οι Γειτονιές του Κόσμου
Απαγγελία: **Τάσος Ράπτης**
Γαλλική μετάφραση: **Pascal Neveu**
Γερμανική μετάφραση: **Ina & Asteris Kououlas**
Αγγλική μετάφραση: **Scott King**

Γιάννης Ρίτσος
Γράμμα στο Ζολιό Κιουρί
Απαγγελία: **Τάσος Ράπτης**
Γαλλική μετάφραση: **Pascal Neveu**
Γερμανική μετάφραση: **Ina & Asteris Kououlas**
Αγγλική μετάφραση: **Martin McKinsey**
Με την ευγενική παραχώρηση της **Έρης Ρίτσου**
Ποιήματα στην ελληνική γλώσσα από τις εκδόσεις **Κέδρος**

Τάσος Λειβαδίτης
Μάχη στην Άκρη της Νύχτας (Το Χρονικό της Μακρονήσου)
Απαγγελία: **Κώστας Βασαρδάνης**
Γαλλική μετάφραση: **Pascal Neveu**
Γερμανική μετάφραση: **Ina & Asteris Kououlas**
Αγγλική μετάφραση: **Christopher Bakken & Ιωάννα Ελευθερίου**

Τάσος Λειβαδίτης
Απλή Κουβέντα
Απαγγελία: **Γιάννος Περλέγκας**
Γαλλική μετάφραση: **Pascal Neveu**
Γερμανική μετάφραση: **Ina & Asteris Kououlas**
Αγγλική μετάφραση: **Christopher Bakken & Ιωάννα Ελευθερίου**
Με την ευγενική παραχώρηση του **Στέλιου Χαλλά**
Εκπροσωπούμενου από τον **Γιάννη Π. Βάγια**
Ποιήματα στην ελληνική γλώσσα από τις εκδόσεις **Κέδρος**

Μενέλαος Λουντέμης
Είμαι καλά...
Απαγγελία: **Γιάννος Περλέγκας**
Γαλλική μετάφραση: **Pascal Neveu**
Γερμανική μετάφραση: **Ina & Asteris Kououlas**
Αγγλική μετάφραση: **Christopher Bakken & Ιωάννα Ελευθερίου**
Με την ευγενική παραχώρηση των εκδόσεων **Ελληνικά Γράμματα**

Ποιήματα στη γαλλική γλώσσα από τις εκδόσεις **Ypsilon**

Με τα κείμενα του περιοδικού:

Σκαπανεύς Μακρονήσου
Μηνιαία έκδοση του Γραφείου Τύπου και Ραδιοφωνίας Μακρονήσου Σ.Τ.Γ. 902B
Ιδιωτική συλλογή **Γιώργου Πετρόπουλου**
και με τις ομιλίες Μακρονήσου που αναφέρονται στις γραπτές μαρτυρίες των: **Ευάγγελου Μαχαίρα, Κώστα Μπίρκα - Μιχάλη Μπούρμπουλα, Λεφτέρη Ραφτόπουλου, Γιώργου Φαρσακίδη**
Απαγγελία: **Μάνος Βακούσης, Περικλής Μουστάκης**
Γαλλική μετάφραση: **Κωστής Γκοτσίνας, Λουκία Μπάνα**
Γερμανική μετάφραση: **Αλέξιος Μάινας**
Αγγλική μετάφραση: **Christopher Bakken & Ιωάννα Ελευθερίου**

Φωτογραφικά αρχεία: **Αρχεία Σύγχρονης Κοινωνικής Ιστορίας (ΑΣΚΙ), Διεθνής Επιτροπή Ερυθρού Σταυρού (ICRC), Ιδιωτική συλλογή Νίτσας Γαβριηλίδου, Ιδιωτική Συλλογή Στέλιου Κασιμάτη / Φωτογραφίζοντας, Ριζοσπάστης**
Κινηματογραφικά αρχεία: **BBC, Ταινιοθήκη της Ελλάδος**

Εξοπλισμός: **Άρκτος AE, Gazi Grip, AMIP, Les Films du Mélangeur, C-Side Productions, Prosenghisi Film & Video, Film Lighting**
Στούντιο ήχου: **Echo Studio, Basement Productions, Masé Studio, Chuut! Films, Akron Studio, Kana-sons**

Βιογραφικό Περίπλους

Η Περίπλους ΕΠΕ ιδρύθηκε το 1988 από τον παραγωγό Θάνο Λαμπρόπουλο, τον σκηνοθέτη Στέλιο Χαραλαμπόπουλο και τον διευθυντή φωτογραφίας Γιάννη Βαρβαρίγο. Στις παραγωγές και διεθνείς συμπαραγωγές της περιλαμβάνονται δεκάδες ντοκιμαντέρ για τον κινηματογράφο και την τηλεόραση, καθώς και ταινίες μυθοπλασίας που βραβεύτηκαν στην Ελλάδα και την Ευρώπη. Συνεργάζεται με την ΕΡΤ, το ΕΚΚ, το πρόγραμμα MEDIA, ιδιώτες χορηγούς και ιδρύματα. Ο Θάνος Λαμπρόπουλος (Αθήνα, 1956) εκπροσώπησε την Ελλάδα στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Ντοκιμαντέρ (EDN) και συμμετείχε στις Γ.Σ. του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και του Διεθνούς Φεστιβάλ Κιν/φου Θεσσαλονίκης. Είναι μέλος της Σ.Α.Π.Ο.Ε. και της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου.

Επιλεκτική φιλμογραφία

2012	Σαν πέτρινα λιοντάρια στη μπασιά της νύχτας
2010	Η Υπογραφή
2009	Συναντήσεις με την Κική Δημουλά
2009	Νίκος Παπατάκης: Πορτραίτο ενός ελεύθερου σκοπευτή
2007	Τη νύχτα που ο Φερνάντο Πεσσόα συνάντησε τον Κωνσταντίνο Καβάφη
2005	Γιάννης Μόραλης
2002	Ημερολόγια καταστροφών - Γιώργος Σεφέρης
2000	Είδαν τα μάτια μας γιορτές
1995	Άδης

Τεχνικά Στοιχεία

Διάρκεια: 87 λεπτά
Φορμά προβολής: DCP 24i / HDCAM 1080p
Ήχος: Digital 5.1
Γλώσσα: Ελληνικά, γαλλικά
Υπότιτλοι: Αγγλικά, γαλλικά, ελληνικά, γερμανικά
Έτος παραγωγής: 2012

contact@commedeslionsdepierre.net
periplus@ath.forthnet.gr

www.commedeslionsdepierre.net

